మురారి సుబ్బారావు

విశాఖపట్నం వచ్చి మూడేళ్ళవుతోంది.

ఈ మూడేళ్ళలోనూ మూడు విషయాల్లో ఒక స్పష్టమైన అభిప్రాయానికి రాగలిగాను.

మొదటిది విశాఖ బీచ్.

బీచ్‌లో సముద్రం వైపు చూస్తూ వంటరిగా కూర్చునే వ్యక్తి ఎవరికయినా తారస పడితే అది నేనే అని చెబుతారు. ఒంటరిగా బీచ్‌కి వెళ్ళడం అక్కడి వాతావరణంలో నైనా తృప్తి పొందాలను కోవడం, అక్కడి కొచ్చే మనుషుల్ని చూస్తూ ఏదో గొణుక్కోవడం, ఎప్పటికో బుద్ధి పుట్టేక బాగా చీకటి పడే వేళకు ఇంటికి చేరుకోవడం నాకు అలవాటయింది. ఎవరికీ చెప్పుకోలేని విషయాలు సముద్రానికి చెప్పుకుంటాను. అందుకే విశాఖ బీచ్ అంటే నాకు చాలా ఇష్టం.

ఇక రెండో విషయం చెబుతాను.

విశాఖపట్నంలో మేము అద్దెకుండే ఇల్లు రామనగర్‌లో వుంది. కాస్త ఎత్తయిన ప్రదేశంలో వున్న డాబా ఇల్లది. సాయంత్రం చీకటి పడ్డాక బీచ్ నుండి ఇంటికి వచ్చేక డాబా ఎక్కి కూర్చుంటాను. ఆ చీకట్లో మా ఇంటికి దక్షిణంగా కాస్త దూరంగా డాబా గార్డెన్స్‌లోని పద్నాలుగంతస్తుల ఎల్. ఐ. సి. బిల్డింగ్ మీంచి కనబడే ఎర్రటి లైటంటే నాకెంతో ఇష్టం. జీవితాన్ని భీమా చేయమంటూ ఎత్తయిన ఎల్. ఐ. సి. బిల్డింగ్ ఒక ప్రక్క, దానికి ముందు రోడ్డు కివతలగా చేసిన నేరాలకు శిక్ష అనుభవిస్తున్న ఖైదీలతో సెంట్రల్ జైలు, దానికి ముందు మరో రోడ్డు కివతలగా క్రైస్తవుల సిమెట్రీ – ఇవి మూడూ ఇష్టం నాకు.

ఇక మూడవ విషయం.

ప్రభాకరం అంటే నాకు చాలా ఇష్టం.

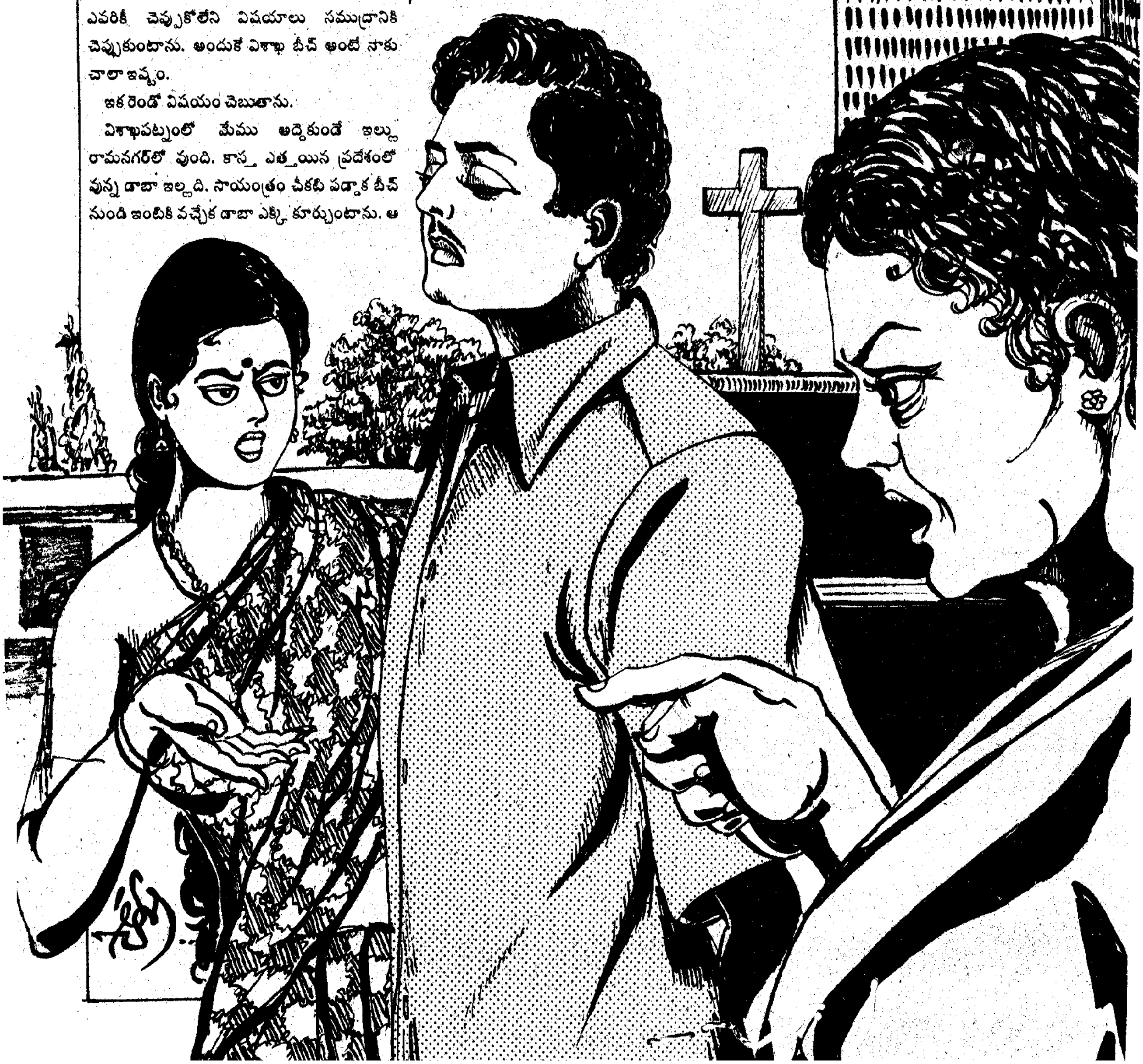

ఇంటర్ విద్యార్థులారా!

1957 లో స్థాపించిన

రవి కళాశాల

[బ్రాడీపేట, గుంటూరు]

ఎన్నో వేలమంది ఇంజనీర్లను, డాక్టర్లను తయారుచేసి ఆంధ్రుల అభిమానం చూరగొన్న సంస్థ. ఇపుడు ఇంటర్, Bi.P. M.P. గ్రూపులతో చదివే వారి కోసం

రవి పోస్టల్ ట్యూషన్

ట్యూషన్స్, గైడ్సు అవసరం లేకుండా ఇంటర్ పరీక్షలలోనే గాక ఎంట్రన్సుపరీక్షలలోకూడా నెగ్గటానికి ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. వివరాలకు రు. 5/-లు పంపండి.

సి. వి. ఎన్. ధన్,
డైరక్టర్.

పాత్రోచితం

సుమారు ఇరవై ఐదేళ్ళ వయసున్న ప్రభాకరం ఆంధ్రా యూని వర్శిటీలో ఒకానొక సెక్షన్‌లో క్లర్క్ జీవితాన్ని ప్రారంభించాడు

ప్రభాకరాన్ని ఇష్టపడటం వెనుక ఇద్దరున్నారు వాళ్ళు వనజ, కాంతమ్మ

వనజ, కాంతమ్మల గురించి చెబితే చాలు ప్రభాకరం గురించి తెలుస్తుంది

ఏదో పోగొట్టుకున్న వాడి మాదిరి బీచ్‌లో కూర్చుని ఆలోచించేది వనజ, కాంతమ్మల గురించే' అందుకే బీచ్‌కి ఒక్కణ్ణీ వెళుతుంటాను

రామ్‌నగర్‌లోని మా ఇంటి డాబా మీద నుండి కనబడే ఎత్తయిన ఎల్ ఐ సి బిల్డింగ్‌తో వనజను పోలిస్తే, దాని ముందున్న సెంట్రల్ జైలు లాంటిది కాంతమ్మ సెంట్రల్ జైలుకు ముందున్న శ్మశాన వాటిక లాంటివాడు ప్రభాకరం

ఈ రెండు అంశాలకు కారణమైన ప్రభాకరం నాకు నచ్చిన వాడు

ప్రభాకరం గురించి చెప్పాలంటే వనజ కాంతమ్మల గురించి చెబితే చాలు

* * * * *

ఎవరి గురించి చెప్పాలి?

వనజ, కాంతమ్మ పోటీగా నా కళ్ళముందు నిలుచున్నారు

సీనియార్టీ, చాయిస్, రిజర్వేషన్, ఏజ్ రిలాక్సేషన్ లేవు కాబట్టి ఎవరి గురించి చెప్పినా పర్వాలేదు

కాబట్టి కాంతమ్మ గురించి చెబుతాను కాంతమ్మ ప్రభాకరం తల్లి.

కాంతమ్మ ఏభై ఏళ్ళావిడ భర్త పోయాక కొడుకు ప్రభాకరం దగ్గర బ్రతుకు వెళ్ళ బుచ్చుతోంది. నోటి దరుసు మనిషి ప్రతిక్షణం చికాకు పడి పోతున్నట్టు వ్యవహరిస్తుంది ఉన్నదేదో తిని కృష్ణా రామా అంటూ కాలం గడిపితే కాంతమ్మ గురించి చెప్పుకోవడానికి ఏమీ వుండదు

అటువంటి కాంతమ్మ మూడేళ్ల క్రితం ఆంధ్రదేశమంతా అమ్మాయిల కోసం తెగ తిరిగింది ఆ ప్రయత్నంలో తనకు నచ్చిన అమ్మాయిని తెచ్చి కొడుకు ప్రభాకరానికి పెళ్లిచేసింది ఆ అమ్మాయి. వనజ. అప్పటి నుండి ప్రభాకరం వనజ మొగుడయ్యాడు . ఎంతో కష్టపడి అందరికీ వంకలుపెట్టి ఏరికోరి తెచ్చుకున్న కోడలుపిల్ల కాంతమ్మకు ఏం తీసిపోదు పెళ్లిచూపుల్లో పైపై మెరుగులు, లాంఛనాలు తప్ప అమ్మాయి మనస్తత్వం అఖ్ఖర్లేని అత్తగార్లకు తగ్గ కోడల్లాంటిది వనజ. కాంతమ్మకు, వనజకు ఒక్క క్షణం పడదు. ఏ ఒక్కరూ సర్దుకుపోరు ఫలితం వాళ్లిద్దరి మధ్యా, అంటే అత్తాకోడళ్ల మధ్యనన్న మాట, చిర్రుబుర్రులు, చీదరింపులు, 'ముక్కు చీదుకోడాలు, కళ్ళు తుడుచుకోడాలు, అత్తరికం, కోడంటికం లాంటి మాటలు, వాదోపవాదాలు, గొడవలు వగైరా, వగైరా ఈ రకంగా ఇద్దరి మధ్య జరిగిన రగడనుకాంతమ్మ ప్రభాకరందగ్గరచేరి ఈ చెవిలో ఏకరువుపెడితే, అదే గొడవను వనజ ప్రభాకరానికి ఆ చెవి దగ్గర చెప్పి ముద్దు ముద్దుగా వగలుపోతుంది, గునుస్తుంది, మెటికలు విరుస్తుంది ఫలితం రెండు చెవుల్లోంచి ఇద్దరు చెప్పిన మాటలు ప్రభాకరం గుండెల్లో దిగబడి ఎవరిని సమర్థించాలో తెలీక, ఎవరిని తప్పు పడితే ఎటు దారితీస్తుందో అర్థంకాక మౌనంగా వుండి పోతాడు ప్రభాకరం ఆ మౌనంలో తననుతానే తిట్టుకుంటాడు ఇటువంటి ' సందర్భాల్లోని మగవాడిని అశక్తత చూపించడానికి కాబోలు 'వెధవ' అనే తిట్టు పుట్టి వుంటుంది 'నాలాంటి వెధవ ఇంకెవ్వడు వుండడు' అనుకుంటాడు ప్రభాకరం అందుకే ప్రభాకరం అంటేఇష్టం

ఒక మధ్యాహ్నం వేళ -

గదిలో కిటికీ దగ్గర కూర్చుని జడ వేసుకుంటూంది వనజ ఆ సమయాన్న కాంతమ్మ కూడా అదే గదిలో గచ్చుమీద కూర్చుని కొప్పు చుట్టుకుంటోంది ఇద్దరూ ఏవో కబుర్లాడుకుంటూ తలకు నూనె రాసుకుని జడ వేసుకునే కార్యక్రమంలో ఇద్దరికీ ఒకేసారి దువ్వెనఅవసరమైంది ఇంట్లో వున్నది ఒక్కటే దువ్వెన, ఒక్కటే అద్దం

"పెద్దదాన్ని కొప్పు ముడి వేసుకోవడం ఎంతో సేపుపట్టదు దువ్వెన ఇవ్వు అన్నది కాంతమ్మ "వు ఉండం త్తగారూ! జడ పాయలుగా విప్పేశాను జడ అల్లుకుని ఇచ్చేస్తాను, ఒక్క నిమిషం అంది వనజ

కాంతమ్మ మాట్లాడలేదు విప్పిన జుట్టు భుజాల మించి పొడుగ్గా పడుతోంది ఏభై ఏళ్ళు వయసయినా జుట్టు నల్లగా నిగనిగలాడుతోంది తన జుట్టును పరిశీలించుకుంటున్న కాంతమ్మ ఎంత సేపటికీ దువ్వెన ఇవ్వకపోయేసరికి వనజ వైపు చూసింది కిటికీ దగ్గర నిలబడి జుట్టు పాయలు కలుపుతూ ఒక కాలు వయ్యారంగా ఆడిస్తూ కూని రాగాలు తీస్తూ జడ వేసుకుంటోంది వనజ వనజనే చూస్తున్న కాంతమ్మకు తన పాత్ర పోషణను వెక్కిరిస్తున్నట్టనిపించింది. 'దువ్వెన ఇవ్వకపోగా కూనిరాగాలు" కూడాను అనుకుంది మనసులో ఆ మాట పైకి అనేసింది కాంతమ్మ ఇంకేముంది? ఇద్దరి మధ్యా యుద్ధం. చివరికి -

"నువ్వు దువ్వెన ఇస్తావా? లేక వాడొచ్చే వరకు ఇలాగే వుండమంటావా?' అన్నది కాంతమ్మ ఇక్కడ "వాడు అంటే ప్రభాకరం

"మీ ఇష్టం మీరలా వుంటేనే నాకిష్టం అంది వనజ.

ఇద్దరికీ మాటా మాటా పెరిగింది

సాయంత్రం ప్రభాకరం ఆఫీసు నుండి వచ్చేసరికి వనజ, కాంతమ్మ మొహాలు ముడుచుక్కూర్చున్నారు ఇద్దర్నీ చూస్తూనే యుద్ధం జరిగిందనుకున్నాడు ప్రభాకరం

వనజ గబగబ వచ్చి చూసారా! మీ అమ్మనన్ను ఎంతలేసి మాటలంటున్నారో? ఆవిడ అడిగిన వెంటనే దువ్వెన ఇవ్వలేదట మా పుట్టింటి వాళ్ళందర్నీ తిడుతున్నారు'.

అంతలో కాంతమ్మఅన్నది. "నాకు ముందుగాదువ్వేన ఇస్తే ఏం? ముసలిదాన్ని ఎంతసేపని జుట్టు విరబోసుకుని కూర్చుని ఉండగలను. దీంతో అన్నీ కష్టాలే. ఇది ఇంట్లో అడుగుపెట్టింది. నాకు బి. పి. వచ్చింది."

ఇలా ప్రభాకరానికి ఇద్దరూ చెరో రకంగా చెప్పారు. ఇలాంటి విషయాలు చెప్పినప్పుడల్లా ఇద్దరితోనూ విడిగా మాట్లాడి రాజీ మార్గాలకు ప్రయత్నించాడు. తల్లికి ఒకటి రెండుసార్లు నచ్చచెప్పాడు, పెళ్లాన్ని కూడా మందలించి చూసాడు. అక్కడకూడా బెడిసికొట్టింది. 'పెళ్లాంచాటు వాజమ్మవి' అన్నది కాంతమ్మ.'ఇంత వయసొచ్చినా తల్లి చాటు బిడ్డ' అని ఎత్తిపొడిచింది వనజ. ఇప్పుడూ అదే గతి పడుతుంది వాళ్లిద్దరి మధ్యకు వెళితే. అందుకని మౌనంగా వుండిపోయాడు ప్రభాకరం.

ఇక్కడ మరో ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి. కాంతమ్మకు పెళ్లయిన రోజుల్లో సంగతి. కాంతమ్మ అత్తగారు కాంతమ్మ దగ్గరే వుండేది. ఇప్పుడు కాంతమ్మ వనజ దగ్గరున్నట్టు. ఆ రోజుల్లో కాంతమ్మకూ వాళ్ల అత్తగారికీ మధ్యకూడా 'పవర్ వార్' జరిగేది. ఆ నేపథ్యంలో ప్రభాకరం తండ్రిని తను చెప్పినట్లు వినేలా చేసుకుంది కాంతమ్మ.ఆ రకంగా అత్తగారు అజమాయిషీ చెలాయించకుండా కుక్కిన పేనులా పడి వుండేలా చేయగలిగింది కాంతమ్మ. మొగుడు బ్రతికున్నన్నాళ్లు తన మాట విన్నాడు, ఇప్పుడు అదే

పాత్రోచితం

రకంగా ప్రభాకరం వనజ మాట వింటే! అమ్మో! ...ఇంకేమయినా వుందా? తను అత్తగారికి పట్టించిన గతి పడుతుంది తనకి. నా బ్రతుకు కూడా కుక్కిన పేనయిపోతుంది. అలా జరగడానికి వీల్లేదు". ఇదీ కాంతమ్మ మనసు.

ఇక వనజ సంగతి. పెళ్లయి కాపురానికొచ్చింది. మొదటి పండక్కి పుట్టింటికి వెళ్లేలోగానే అత్తగారి పద్ధతి గ్రహించింది వనజ. తల్లి నోటికి భయపడి ప్రభాకరం తనకి దూరం అవుతాడేమోనని ఆ రకంగా తన బ్రతుకు 'బుగ్గి' అవుతుందేమోనని భయపడింది వనజ. ఆ క్షణాన ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసింది. అప్పటినుండి భర్తను ఆకట్టుకోవడం మొదలుపెట్టింది. భార్యగా అన్ని రకాలుగాను ప్రయత్నించి ప్రభాకరాన్ని తన వైపుకి తిప్పుకుందుకి ప్రయత్నించింది. "ఈ ప్రపంచం మొత్తంమీద పెళ్లాం మాట వినని వాడు ఒక్కడూ వుండడు. అధవా వున్నా వాడు వచ్చే జన్మలో అట్లకాడగానో, గరిటగానో పుట్టడం ఖాయం. వచ్చే జన్మలో మీరలాగే పుడతారు. అప్పుడు మిమ్మల్నివేడి వేడి పులుసు గిన్నెలో ముంచుతాను' అనేది వనజ.

ఈ సిద్ధాంతాల మధ్య, నిర్ణయాలు, రాద్ధాంతాల మధ్య సంసారం గడిచిపోతోంది. ఒక పిల్లాడు పుట్టుకొచ్చాడు. వాడి పనులు చేయడంలో కూడా కీచులాటలు. పిల్లాడు ఏడుస్తుంటే ఎత్తుకోకుండా తనకు పట్టనట్టుగా వుండిపోయిందని వనజ కాంతమ్మ మీద ప్రభాకరానికి రిపోర్టు చేస్తే పిల్లాడు ఏడుస్తున్నా కూడా పట్టించుకోకుండా పక్కింట్లో కబుర్లాడుతూ కూర్చుందని వనజ మీద కాంతమ్మ పిర్యాదు.

ఇద్దరి మధ్యా ప్రభాకరం పంటికింద వక్కలా నలిగిపోతున్నాడు.

ఒక సినిమాలో ఒక నటుడు రెండు రకాల పాత్రలు వెయ్యవచ్చు. రెండు పాత్రలకీ న్యాయం చేయవచ్చు, చేయలేకపోవచ్చు. ఆ పాత్రధారణలో అనేకమంది సమిష్టి కృషి వుంటుంది. కానీ నిజ జీవితంలో ఒకే చోట ఒక వ్యక్తి రెండు రకాల పాత్ర పోషణ చేయాల్సి వచ్చినప్పుడు సమిష్టి జీవనంలో లోపాలవల్ల ఆ పాత్ర పోషణ దెబ్బతింటుంది. తద్వారా ఆ వ్యక్తి మానసికంగా కృంగిపోతాడు. అప్పుడు మరో రకమైన కీలకమైన పాత్రగా జీవించాల్సి వస్తుంది. ప్రభాకరం బ్రతుకు ఇలాగే వుంది.

వనజ, కాంతమ్మల మధ్య ప్రభాకరం పాత్ర పోషణ అతడికే ఎబ్బెట్టుగా వుంది. ఇద్దరి మాటలు వింటూ ఏం చెయ్యాలో తోచక, ఎవర్ని సమర్థించాలో అర్థంకాక, అనుక్షణం భయంతో బ్రతుకుతున్నాడు ప్రభాకరం. ఆ భయంలోంచి ఒక్కోసారి కోపంపుట్టుకొస్తుంది. ఆగ్రహంతో ఇద్దరిమీద విరుచుకుపడదామనుకుంటాడు. ఆ రకంగా వాళ్లిద్దరూ నోరు మెదపకుండా కూర్చుంటే, తన

నయం చేసే శక్తి మీ చేతుల్లోనే ఉంది.

బెణుకులు, కండరాల పట్లు, కీళ్ల పట్లు, ఒళ్లు నొప్పులకు.

మీ చేతుల వెచ్చని, సౌమ్యమైన స్పర్శ, అయొడెక్స్‌లో గల నయం చేసే శక్తి–ఇవే మీ కుటుంబానికి కావలసినవి. అందుకే అయొడెక్స్‌ను అందుబాటులో ఉంచుకోండి. ఎందుకంటే, గాయపడిన ధాతువులను నయంచేసే అయొడిన్, నొప్పిని తగ్గించే మిథైల్ శాలిసిలేట్ చేరిఉన్న అసలైన బామ్ అయొడెక్స్.

అయొడెక్స్ రోజుకు రెండు సార్లు రెండింతలు గుణకారి.

నొప్పి తగ్గే వరకూ, ఆ తర్వాత రెండు రోజుల వరకూనూ రోజుకు రెండు సార్లు అయొడెక్స్ వాడమని సిఫారసు చేస్తున్నారు డాక్టర్లు. ఎందుకంటే, నొప్పి ఒక లక్షణం మాత్రమే కాగా అసలు సమస్య లోపలి ధాతువుకైన గాయం.

కనుక మీ ఆప్తులు ఎవరైనా బెణుకులు, కండరాల పట్లు, కీళ్లపట్లు, లేదా ఒళ్లు నొప్పులతో బాధపడడం జరిగితే అయొడెక్స్ మర్దించండి. రోజులు రెండు సార్లు. తమని రెండింతలు శీఘ్రంగా మళ్లీ చురుకుగా చేసినందుకు వారు మీకు ఋణపడి ఉంటారు.

అయొడెక్స్® –నయం చేసే శక్తిగల నమ్మకమైన బామ్.

SKOF –ఎస్‌కేఎఫ్ ఉత్పాదన.

ELL-1508

ఇ·వేమన·పద్యాలు

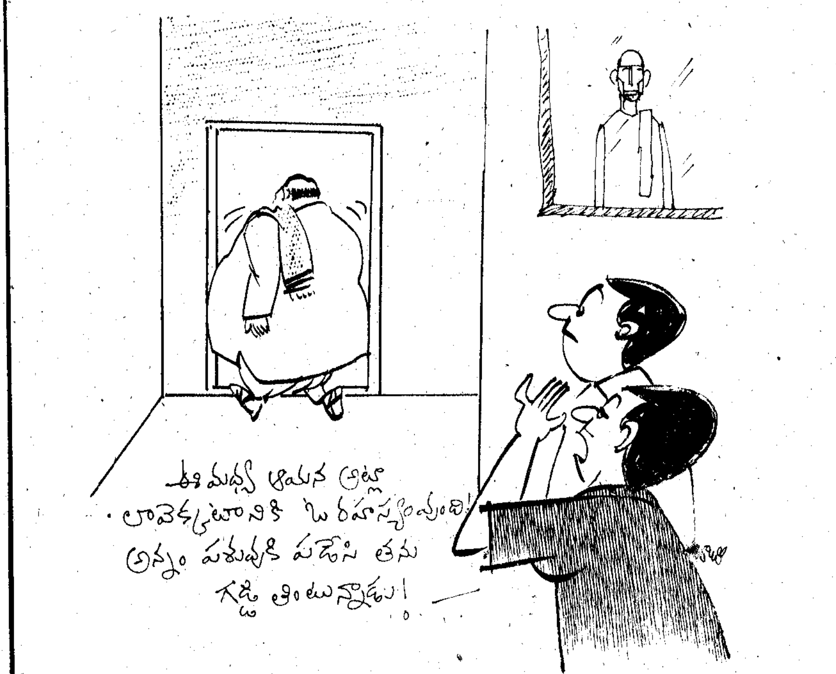

గాలి ఫణికి జేసె కసవుబసికి జేసె
మన్ను సెరకు జేసె మఖువదిలను
పుడమిలో జనులకు బువ్వట్లు జేసెరా
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

మాట వింటూ ప్రవర్తిస్తే బాగుణ్ణనుకుంటాడు ప్రభాకరం. కానీ ఓర్పు వహిస్తున్నాడు ఆ సహనాన్ని పరీక్షిస్తున్నారు వనజ, కాంతమ్మ.

ఇదంతా మూడేళ్ల చరిత్ర. నాలుగు రోజుల క్రితం జరిగిన విషయం చూస్తే అయోమయంగా వుంటుంది.

నాలుగు రోజుల క్రితం వనజ బావిలోంచి నీళ్లు తోడుతోంది. బకెట్‌కు కట్టిన తాడు తెగిపోయింది. అప్పటికే చాలాసార్లు ముళ్లు వేసి నీళ్లు తోడటం జరుగుతోంది. ఇప్పుడు తెగిన తాడు ముడివేసినా పట్టువుండదు. అందుకని బజారుకు వెళ్లి కొత్త తాడు తెచ్చింది వనజ. బకెట్‌కు కొత్త తాడు కడుతూ బావి దగ్గర నిలబడ్డది. అప్పుడు కాంతమ్మకూడా బావి దగ్గరకొచ్చింది. ఇద్దరి మధ్యమాటలు మామూలుగా మొదలయి పెద్ద గొడవగా మారింది. అప్పుడు కొత్త తాడు కట్టబోతున్న బకెట్‌ను వనజ చేతిలోంచి లాక్కుని బావిలో పడేసింది కాంతమ్మ. వట్టి బకెట్, పిసరంతయినా తాడు లేదు.

సాయంత్రం ప్రభాకరం ఆఫీసు నుండి రాగానే వనజ, కాంతమ్మ, ప్రభాకరానికి చెరో వైపు 'చేరి' దీనికంతటికీ కారణం నువ్వంటే నువ్వు అని వాదించుకున్నారు. కాస్సేపటికి తుఫాను చల్లబడింది. బావిలోంచి బకెట్ తీసే పని ప్రభాకరం మీద పడింది. నీళ్లు తోడడానికి బకెట్ లేదు. బావిలోంచి బకెట్ తీసే ప్రయత్నం చేసాడు ప్రభాకరం. ఎవర్నో అడిగి గేలం తెచ్చారు. గట్టి తాడు కట్టాడు. బావిలో వేసాడు. అనేక రకాలుగా శ్రమించాడు. బకెట్ గేలానికి చిక్కలేదు. వట్టి బకెట్ గేలానికి చిక్కాలంటే చాలా కష్టం. బకెట్ బావిలో పడి అడుగున బురదలో కూరుకుపోయి వుండవచ్చు. బావిలోకి వంగుని గేలాన్ని తిప్పుతూ బకెట్‌కోసం ప్రయత్నిస్తుంటే చేతులు లాగేస్తున్నాయి. మెడ పట్టేస్తోంది. కాళ్లు తిమ్మిర్లెక్కిపోతున్నాయి. నడుము పడిపోతోంది. చికాకనిపిస్తోంది. ఓపిక తగ్గిపోతోంది. సహనం చచ్చిపోతోంది. దొరకని ఆ బకెట్ కోసం ప్రయత్నించడం వృధా ప్రయాస అనిపిస్తోంది. బావిలో నీళ్లు బురద రంగులోకి మారిపోతున్నాయి. బకెట్ దొరకదు. తర్వాత నీళ్ళుకూడా తాగడానికి వీల్లేకుండా బురదనీళ్లయి పోతాయి. బావిలోంచి బకెట్ తీసే ప్రయత్నం విఫలమయింది.

అప్పుడే 'బావిలో పడ్డ బకెట్‌లాంటిది తన బ్రతుకు' అనిపించింది ప్రభాకరానికి. ఏ ఆధారంలేని బకెట్ మాదిరిగా వున్నాడు. ఓర్పుగా, సహనంతో బకెట్ తీయడానికి ఎంతగా శ్రమించాడో వనజ కాంతమ్మల విషయంలో అంత ఓర్పుగానూ మానసికంగా శ్రమించాడు. అయినా ... ఇంకా దోచుకోవాలనే చూస్తున్నారు. సహనం చచ్చిపోతోంది. కోపం ముంచుకొస్తోంది. ఎదురుతిరగాలని పిస్తోంది. కానీ ఆ తిరుగు బాటు ఫలితం మరొక మాదిరిగా మారితే! బావిలో నీళ్లలా బ్రతుకు బురదగా మారుతుంది. కాబట్టి ఈ ఆగ్రహం నుండి, కోపతాపాల నుండి విముక్తుడయి మనోస్థైర్యాన్ని అలవరచుకుంటే బ్రతుకులోని అసంతృప్తి నుండి బయటపడగలుగుతాడు.

ఒక నిశ్చయానికి వచ్చాడు ప్రభాకరం.

బావిలోంచి గేలం తీసి గట్టున పడవేసాడు. ఆ గేలంతో పాటు తన మనసులోని వివిధ భావనల చిక్కు ముడుల్ని కూడా గట్టునపడవేసాడు. ఇంట్లోకి నడిచాడు.

"ఏరా బకెట్‌రాలేదా?" అంది కాంతమ్మ.

రాలేదన్నట్లు తలాడించాడు ప్రభాకరం.

"బకెట్ పోయినట్లేనా?" అంది వనజ.

ఆ మాటకు ప్రభాకరం చిన్నగా నవ్వేడు.

"ఎందుకా నవ్వు?" అంది వనజ.

"ఎంత శ్రమించినా చేజేతులా జారవిడుచుకున్నది దొరకడం కష్టం వనజా! అయినవాళ్ల ప్రేమ, ఆప్యాయత లభించనప్పుడు వక్తి తనను తాను ప్రేమించుకుని తనకంటూ ఒక పరిధిని నిర్ణయించుకుంటే ఆ వ్యక్తి జీవిత నాటకరంగం నుండి పారిపోలేడు వనజా! ఒకరి ప్రేమ, అనురాగం కోసం పాకులాడేకన్నా మనో నిబ్బరంతో బ్రతకడం నేర్చుకోవాలి. నేనుఆ నిర్ణయానికే వచ్చాను. బకెట్ బావిలో నే వుండనీ! అది ఏ గేలానికీ చిక్కదు. దాన్ని నన్ను ఇలాగే వుండనీ" అన్నాడు ప్రభాకరం.

ప్రభాకరం మాటలు అర్థంకాక వనజ, కాంతమ్మ మొహాలు చూసుకున్నారు. అలా ఇద్దర్నీ చూస్తూ ప్రభాకరం నవ్వుకున్నాడు.

* * * * * *

అలా నవ్వినందుకే ప్రభాకరం అంటే ఇష్టం.

విశాఖ బీచ్ ఇష్టం.

వనజ, కాంతమ్మ ఇష్టం.

ప్రభాకరం మరీ ఇష్టం.

ఎందుకంటే - నేనే ఆ ప్రభాకరాన్ని. □